

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Co/267/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112231236
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8112231236.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Mariany Muránskej vo veci žalobcu: Pohotovosť, s.r.o. so sídlom Bratislava, Ul. Pribinova č. 25, zastúpeného: Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Ul. Grösslingova č. 4, proti žalovanému: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom Bratislava, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 18C 565/2012 -74 z 04.09.2014 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žaloby v predmetnej veci spojené na spoločné konanie a evidované na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C 94/2012, 7C 95/2012, 7C 96/2012, 7C 97/2012, 7C 99/2012, 7C 107/2012, 7C 109/2012, 7C 114/2012, 7C 117/2012 a 7C 118/2012 zamietol a náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Vychádzal zo zistenia, že žalobca sa domáhal zaplataenia majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Prešov spočívajúceho v priet'ahoch v konaní vo veciach vedených pod sp. zn. 27Er 57/2009, 10Er 453/2010, 12Er 852/2010, 25Er 313/2009, 20Er 916/2010, 29Er 357/2009, 13Er 708/2010, 15Er 667/2010, 10Er 519/2010 a 13Er 59/2009.

Vo veci 27Er 57/2009 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená súdu 27.08.2009 a uznesením z 26.01.2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Vo veci 10Er 453/2010 Okresného súdu Prešov, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 29.11.2010 a uznesením z 21.01.2011 súd žiadosť súdneho exekútora zamietol.

Vo veci 12Er 852/2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená 29.11.2010 a Okresný súd Prešov uznesením z 03.02.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol.

Vo veci 25Er 313/2009 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 05.11.2009 a Okresný súd Prešov uznesením z 26.11.2011 žiadosť súdneho exekútora zamietol.

Vo veci 20Er 916/2010 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 13.12.2010 a uznesením z 26.01.2011 Okresný súd Prešov žiadosť súdneho exekútora zamietol.

Vo veci 29Er 357/2009 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 26.11.2009 a Okresný súd Prešov uznesením zo 14.03.2011 žiadosť súdneho exekútora zamietol.

Vo veci 13Er 708/2010 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená súdu 15.10.2010 a Okresný súd Prešov uznesením z 31.01.2011 žiadosť súdneho exekútora zamietol.

Vo veci 15Er 667/2010 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 05.10.2010 a Okresný súd Prešov uznesením z 27.01.2011 žiadosť súdneho exekútora zamietol.

Vo veci 10Er 519/2010 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 13.12.2010 a Okresný súd Prešov uznesením z 21.01.2011 žiadosť súdneho exekútora zamietol.

Vo veci 13Er 59/2009 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená súdu 27.08.2009 a Okresný súd Prešov uznesením z 27.07.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

V konaní predložil žalobca znalecký posudok J.. T. U. č. X/XXXX a znalecký posudok Ekonomickej univerzity v Bratislave č. 1/2014 dokumentujúce výšku majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, pričom súd mal preukázané, že závery v znaleckom posudku Ekonomickej univerzity v Bratislave sú všeobecné a netýkajú sa konkrétne uplatneného nároku. Znalecký posudok J.. U. obsahuje právne hodnotenie predmetu sporu.

V exekučných konaniach, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu, žalobca nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii priesťahov v konaní. Otázkou, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov garantované v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, je kompetentný preskúmať len Ústavný súd Slovenskej republiky.

Súd má za to, že nemožno všeobecne rozhodnutie súdu po zákonom stanovenej lehote posudzovať bez ďalšieho ako nesprávny úradný postup. Osobitne v exekučných konaniach pri posudzovaní návrhov na vykonaní exekúcie na podklade exekučných titulov rozhodcovských rozsudkov a notárskych zápisníc sa javí 15 -dňová lehota na vydanie poverenia výraznou prekážkou pre objektívne posúdenie zákonnosti exekúcie.

Žalobca neunesol dôkazné bremeno pri preukázaní vzniku škody. Žalobca uplatňuje tzv. majetkovú škodu predstavujúcu náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou žalobcu uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo v dôsledku tvrdenej nečinnosti súdu a nemajetkovú ujmu v peniazoch, keď samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Žalobca v otázke preukázania materiálnej škody neunesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal vynaloženie uplatnených nákladov na správu a vymáhanie pohľadávky. Nestačí samotné tvrdenie žalobcu o tom, že mu vznikli náklady, ktoré vyčíslil bez predloženia dôkazu o vynaložení nákladu. Predložený znalecký posudok taktiež nepreukazuje výšku vzniknutej škody, nakoľko znalecký posudok preukazuje náklady na administratívne činnosti, ktoré podľa tvrdení žalobcu vznikli v dôsledku komunikácie so súdom, účastníkom, exekútorom a podobne. Takýmto spôsobom však výška škody nie je preukázaná.

Súd nevidí dôvod na priznanie nemajetkovej ujmy vo výške na základe aplikácie nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky o priznaní finančného zadosťučinenie za konštatované zbytočné priesťahy v súdnom konaní. Výškou uplatneného nároku predstavujúceho majetkovú škodu i nemajetkovú ujmu sa súd nezaoberal, keď žalobca nepreukázal základ nároku, a to vznik škody.

Napokon žalobca nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi prípadným nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou, keď nepreukázal existenciu atribútov nesprávny úradný postup a vznik škody. Preto bolo potrebné žalobu zamietnuť.

Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca.

Poukázal na to, že súd prejednal vec v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, pričom možnosť súdu konať v neprítomnosti účastníka je obmedzená splnením formálnej podmienky spočívajúcej v podaní žiadosti o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Žalobca riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil aj listiny spájané s označenými dôkazmi. Navyiac, v zmysle § 15 O.s.p. mal súd urobiť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad, nakoľko existovali skutočnosti, pre ktoré bol konajúci súd vylúčený. Túto okolnosť žalobca oznámil. Okolnosť, že odvolací súd nevidel v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že konajúceho sudcu nemožno považovať za nestranného.

Súd sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval žiadosť žalobcu o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Súd nesprávne aplikoval ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.p. a viedol pojednávanie, na ktorom meritórne rozhodol. Žalobca však uviedol, že trvá na osobnej účasti svojho právneho zástupcu na pojednávaní.

Súd sa dopustil viacerých omylov, keď konšatoval, že žalobcom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú.

Koncepcia spravodlivého súdneho konania zahŕňa aj právo na kontradiktórne konanie, v ktorom strany musia mať možnosť nielen predložiť dôkazy nevyhnutné na podporu úspešnosti svojej žaloby, ale sa oboznámiť aj so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami. Súd rozhodol bez toho, aby umožnil žalobcovi sa vo veci vyjadriť.

Je potrebné poukázať na to, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania a takto došlo k porušeniu práva žalobcu na kontradiktórny proces. Súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám. Kontradiktórnosť súdneho procesu sa neobmedzuje len na oprávnenie vyjadrovať sa k tvrdeniam protistrany, ale vzťahuje sa aj na rovnaké oprávnenie voči dôkazom, ktoré súd získal z vlastnej iniciatívy, pričom nie je dôležité to, či tieto skutočnosti boli známe iba jednej strane, alebo žiadnej z nich. Táto zásada nie je obmedzená druhom súdneho procesu.

Ak žalovaný nereagoval na výzvu súdu, aby predložil písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu, mal súd rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O.s.p.

Súd úplne ignoroval všetky tvrdenia žalobcu o majetkovej škode, ktorá vznikla z titulu udržiavania a správy informačného systému a z titulu výdavkov na administratívne spracovanie textov urgencií, na publikačné výdavky spojené s vyhotovením urgencií, na poštovné a telekomunikačné výdavky, pričom v tejto časti je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné.

V prípade, ak sú právne závery v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami, alebo z nich v žiadnej možnej interpretácii súdneho rozhodnutia nevyplývajú, treba také rozhodnutie považovať za rozporné s článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čo vyplýva aj z rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. ÚS 243/2007 z 19.06.2008.

Žalobca nesúhlasí s tvrdením, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník, t.j. povinný. Pravým právnym titulom je v danej veci nesprávny úradný postup exekučného súdu, za ktorý dlžník nenesie zodpovednosť.

Žalobca v konaní pred súdom predložil dôkazy o výške majetkovej škody a to prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil, súd však dokazovanie skrátil len na dôkazy vykonávané ex offo, žalobcu nepoužil podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej, aby tak mal priestor navrhnuť alebo predložiť ďalšie dôkazy.

Žalobca predložil ako dôkaz vzniku škody znalecký posudok č. 1/2014 vypracovaný Znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave, ktorým bolo preukázané, že nesprávny úradný postup mal na

žalobcu negatívny dopad a spôsobil zníženie jeho majetku. Súd však nevykonala dostatočné dokazovanie oboznámením sa s predloženým znaleckým posudkom. Predmetný znalecký posudok žalobca predložil po roku a pol od podania žaloby, pričom zo znaleckého posudku vyplýva, že žalobca zadal jeho vypracovanie v mesiaci marec 2013. Vypracovanie znaleckého posudku je tak dôkladné a zložité, že jeho vypracovanie trvalo viac ako rok.

Súd vo svojom rozhodnutí nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v zmysle článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na rozhodnutie v zákonom stanovenom čase. O návrhoch nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase a pre túto nečinnosť a nesprávny úradný postup nenašiel súd žiaden objektívne udržateľný ospravedlňujúci dôvod. Súd napriek tomu, že zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a takto chybné rozhodol aj o nepriznaní nemajetkovej ujmy žalobcovi. Rozhodnutie súdu založené na skutkovej a právnej chybe nie je v právnom štáte udržateľné.

Ak bol súdu doručený v čase predchádzajúcom nariadenému súdnemu pojednávaniu návrh žalobcu na prerušenie konania z dôvodu, že prebieha konanie o prejudiciálnej otázke, ktorou je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd na základe ústavnej sťažnosti podanej na Ústavnom súde Slovenskej republiky, bol súd povinný pred samotným rozhodnutím vo veci samej o tomto návrhu osobitne rozhodnúť. Na základe toho navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1, 2 O.s.p. a to bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvého stupňa nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, aj keď nie je možné súhlasiť so všetkými závermi súdu prvého stupňa uvedenými v odôvodnení jeho rozhodnutia.

Podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa článku 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu, či orgánu verejnej správy, alebo nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona pri výkone verejnej moci

- a/ nezákonným rozhodnutím,
- b/ nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c/ rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení, alebo rozhodnutím o väzbe alebo
- d/ nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

- 1/ škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,
- 2/ škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,

3/ škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánov verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánov verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa článku 86 písm. a/ a d/ Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu Vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa článku 119 písm. b/ Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a § 11.

Podľa § 16 ods. 4 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 citovaného zákona, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento

návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (v znení platnom od 01.06.2010), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu so zákonom do 15 dní od doručenia žiadosti, písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c/ Exekučného poriadku, podľa tohto zákona možno vykonať exekúcie aj na podklade notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Predovšetkým nie je možné súhlasiť s tým, že všeobecný súd konajúci o žalobe o náhradu majetkovej škody alebo nemajetkovej ujmy, nie je oprávnený posúdiť okolnosť, či došlo v určitom konaní k prietahom v konaní a teda k nesprávnemu úradnému postupu, pretože takéto oprávnenie prislúcha len Ústavnému súdu Slovenskej republiky v konaní o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Takýmto spôsobom by sa poprel zmysel zákona č. 514/2003 Z.z., ktorý umožňuje odškodnenie majetkovej škody a priznanie nemateriálnej ujmy za situácie, ak dôjde k okolnostiam uvedeným v tomto zákone a jednou z nich je aj okolnosť prietahov v konaní, ktoré je podľa tohto zákona potrebné považovať za nesprávny úradný postup. Pokiaľ všeobecný súd o takejto žalobe a o takto uplatňovaných nárokoch koná, je jeho právom i povinnosťou posúdiť, či k nesprávnemu úradnému postupu v podobe prietahov v konaní došlo a musí preto vyhodnotiť aj okolnosť samotných namietaných prietahov v konaní.

Taktiež nie je namieste aplikácia ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v jeho znení účinnom od 01.01.2013, nakoľko k namietaným prietahom v konaní v predmetných exekučných veciach Okresného súdu Prešov podľa názoru žalobcu malo dôjsť pred 01.01.2013, teda pred účinnosťou takto formulovaného znenia zákona č. 514/2003 Z.z.

S ostatnými skutkovými a právnymi okolnosťami v predmetnej veci sa však súd prvého stupňa náležite vyporiadal a vyhodnotil predovšetkým znalecký posudok č. 1/2014 Ekonomickej univerzity v Bratislave, ako aj znalecký posudok č. 1/2013 J.. U. a správne vyhodnotil, že tieto nemôžu byť podkladom na podporu tvrdení žalobcu v predmetnej veci.

Je pravdou, že ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku stanovuje lehotu 15 dní na písomné poverenie exekútora na vykonanie exekúcie s výnimkou exekučného titulu podľa § 41 ods. 2 písm. c/, d/ Exekučného poriadku (v jeho znení účinnom od 01.06.2010). Do 01.06.2010 bola táto lehota stanovená na písomné poverenie exekútora na vykonanie exekúcie bez výnimky, teda táto lehota sa vzťahovala aj na exekučné tituly v podobe notárskych zápisníc a rozhodnutí rozhodcovských súdov, rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Ustálená súdna prax však umožňuje a usmerňuje súdy aj v smere materiálneho preskúmania okolností, či neexistuje rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, pričom ak takýto rozpor súd zistí, je oprávnený uznesením zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pričom na takéto zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia nie je v exekučnom poriadku stanovená žiadna lehota.

Materiálny prieskum súladnosti exekučného titulu (i návrhu a žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie) so zákonom je potrebné vykladať aj v kontexte zákona č. 244/2002 Z.z., ktorý v zmysle § 45 ods. 1, 2 citovaného zákona umožňuje zastaviť výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 ods. 1 písm. b/ alebo c/, teda ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a/ a b/ (rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania, alebo rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní) alebo ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Dôležitou okolnosťou je to, že exekučný súd je oprávnený na zastavenie výkonu rozhodcovského rozsudku alebo exekučného konania aj bez návrhu v prípade zistenia nedostatkov podľa § 45 ods. 1 písm. b/, c/ Zákona o rozhodcovskom konaní.

V tejto súvislosti je potrebné zároveň konštatovať, že v predmetných veciach Okresného súdu Prešov súd prvého stupňa zamietol žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodov uvedených v § 45 ods. 1,2 Zákona o rozhodcovskom konaní a v tomto kontexte po vykonaní materiálneho prieskumu súladnosti exekučného titulu so zákonom rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pričom nebol viazaný lehotou 15 dní, ktorá platí pre prípad, ak by došlo k povereniu exekútora na vykonanie exekúcie. Zákon (Exekučný poriadok) totiž pre zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie takúto lehotu nestanovuje.

Pri potrebe materiálneho prieskumu súladnosti exekučného titulu so zákonom je 15 -dňová lehota na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie veľmi problematickým činiteľom a práve preto zákon (pri predpokladanom zistení rozporu exekučného titulu so zákonom) nestanovuje žiadnu lehotu na zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ako k tomu došlo v predmetných preskúmaných veciach.

Tieto úvahy platia v plnom rozsahu pre exekučné konania Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 27Er 57/2009, 25Er 313/2009, 29Er 357/2009 a 13Er 59/2009, v ktorých boli žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podané pred 01.06.2010.

Pokiaľ ide o ostatné exekučné veci, ktoré sú predmetom skúmania súdu v tomto konaní z pohľadu možných prieťahov v konaní, teda 10Er 453/2010, 12Er 852/2010, 20Er 916/2010, 13Er 708/2010, 15Er 667/2010 a 10Er 519/2010 je potrebné konštatovať, že žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v predmetných veciach boli doručené exekučnému súdu až po 01.06.2010, teda pred účinnosťou legislatívnej zmeny účinnej od 01.06.2010, na základe ktorej v zmysle novelizovaného ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku s účinnosťou od 01.06.2010, lehota 15 dní na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie neplatila pre rozhodcovské rozsudky, pričom táto legislatívna zmena bola zavedená do Exekučného poriadku zákonom č. 144/2010, ktorý novelizoval (okrem iného) Exekučný poriadok a zakotvil spomínanú okolnosť, že lehota 15 dní na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie neplatila pre rozhodcovské rozsudky, ktoré boli podkladom pre exekúciu vo všetkých preskúmaných veciach Okresného súdu Prešov.

Podporne táto okolnosť vyplýva aj z rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 606/2012 zo 14.12.2012.

Taktiež je potrebné súhlasiť so závermi súdu prvého stupňa uvedenými v odôvodnení jeho rozhodnutia, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno pri preukázaní vzniku škody, nakoľko nepredložil na súde relevantné dôkazy dokumentujúce skutočnú výšku tejto škody, pričom zo znaleckých posudkov č. 1/2013 (J.. U.) a č. 1/2014 (Ekonomickej univerzity v Bratislave) nie je možné vychádzať.

Taktiež je potrebné súhlasiť s tým, že žalobca nepreukázal žiadnym spôsobom dôvody pre priznanie nemajetkovej ujmy, ktorú v žalobe tvrdil. Ani jeden z dôvodov pre priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch žalobca ničím nepodložil a nepreukázal, a preto nemožno akceptovať ako dôvod pre takéto priznanie to, že neskorým ukončením procedúry exekučným súdom mohlo dôjsť k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným alebo k insolvencii povinného, prípadne že táto situácia si vyžadovala kroky smerujúce k zabezpečeniu vymožiteľnosti pohľadávky a príslušenstva,

pretože samotná žaloba tieto okolnosti udáva len ako možné riziká bez ich dostatočného podloženia a preukázania.

Taktiež je správny názor súdu prvého stupňa, že nebola preukázaná ani príčinná súvislosť medzi postupom súdu prvého stupňa v predmetných exekučných veciach (ktorý v zmysle vyššie uvedeného nie je možné považovať za prieťahy v konaní) a eventuálnym vznikom škody alebo nemateriálnej ujmy.

Nemožno konštatovať, že by v predmetnej veci rozhodoval vylúčený sudca, nakoľko žaloby v predmetných veciach napadli pôvodne na Okresný súd Prešov, boli spojené na spoločné konanie a sudcovia Okresného súdu Prešov boli z konania o týchto žalobách vylúčení predchádzajúcim rozhodnutím nadriadeného súdu, t.j. Krajského súdu v Prešove. To znamená, že v súčasnosti žiadne dôvody v zmysle § 15 a nasl. O.s.p. týkajúce sa konajúceho sudcu Okresného súdu Humenné v predmetnej veci zistené neboli.

Nemožno konštatovať, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie a práva na kontradiktórne konanie, pokiaľ súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v podobe oboznámenia príslušných spisov a rozhodol bez účasti žalobcu i žalovaného v predmetnej veci.

Je potrebné konštatovať, že žalovaný sa z účasti na pojednávaní na súde prvého stupňa ospravedlnil a taktiež postupoval aj žalobca, ktorý podaním z 03.09.2014 požiadal navyše o odročenie pojednávania z dôvodu, že v určenom čase boli vytyčené pojednávania vo veciach žalobcu CD Consulting, s.r.o., ktorý je zastúpený tým istým právnym zástupcom ako žalobca v predmetnej veci.

Správne postupoval súd prvého stupňa, pokiaľ takejto žiadosti o odročenie pojednávania nevyhovel a vo veci konal a rozhodol, nakoľko kolíziu pojednávania právneho zástupcu účastníka nemožno považovať za dôležitý dôvod v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. a akceptovaním takéhoto návrhu by dochádzalo len k prieťahom v konaní. Takýto názor je v súlade s rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (uznesenie sp. zn. 1Cdo 100/2011 z 25.08.2011).

Pokiaľ ide o rozsah dokazovania a v tomto kontexte aj zachovanie kontradiktórnosti konania, je potrebné poukázať na to, že súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná, pričom nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy (E 37/1993).

Taktiež nie je možné vytknúť súdu prvého stupňa to, že nerozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie, ale postupoval tak, že vo veci nariadil pojednávanie, vykonal dokazovanie podľa svojej úvahy a vo veci rozhodol. Ustanovenie § 153d O.s.p. umožňuje takýto postup, avšak pokiaľ súd prvého stupňa takto nepostupoval a vo veci nariadil pojednávanie, postupoval správne, najmä so zreteľom na to, že skutkové okolnosti, ktoré vyplynuli z dokazovania vykonaného pred súdom prvého stupňa, poukázali na nedôvodnosť žaloby žalobcu v predmetnej veci.

Ako už vyššie bolo uvedené, existenciu majetkovej škody a nemateriálnej ujmy žalobca v tomto konaní nepreukázal, nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi eventuálnym nesprávnym úradným postupom a tvrdenou majetkovou škodou alebo nemateriálnou ujmu.

Taktiež nie je možné tvrdiť, že by v konaní exekučného súdu došlo k porušeniu článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky týkajúceho sa práva na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov alebo článku 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v podobe práva na prejednanie veci v primeranej lehote. So zreteľom na okolnosť, že podkladom pre exekúciu v predmetných preskúmaných veciach boli rozhodcovské rozsudky, súd v exekučnom konaní nebol viazaný lehotou 15 dní na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pokiaľ vykonával materiálny prieskum súladnosti exekučného titulu so zákonom a následne žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol a v čase od 01.06.2010 nebol touto lehotou vôbec viazaný, aj keby mal za to, že je potrebné udeliť poverenie na vykonanie exekúcie.

V predmetnej veci nebol podaný návrh na prerušenie konania z dôvodu, že prebieha konanie o prejudiciálnej otázke, ktorou je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd.

Preto je rozhodnutie súdu prvého stupňa vecne správne a ako také ho odvolací súd postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého žalobca ako neúspešný účastník nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému žiadne preukázateľné trovy spojené s odvolacím konaním nevznikli, preto táto náhrada nebola priznaná žiadnemu z účastníkov.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.